

A LA COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

D'acord amb el que estableix l'article 53 en relació amb l'article 55.2 del reglament Orgànic Municipal el tinent d'alcalde que a dona la signatura elevada a la Comissió De Presidència, Drets De Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció la següent:

MOCIÓ

El 2 de febrer, el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va decidir mantenir en presó preventiva a qui va ser regidor d'aquest consistori Joaquim Forn. En la seva resolució afirmava que existeix, encara avui, risc de reiteració delictiva. La decisió es produïa després que Forn renunciés al seu acta de diputat. Malgrat aquest gest, el Tribunal sosté que existeix "incertesa" de que la "voluntat política" vulgui respectar "l'ordre legal" per aconseguir la independència.

Uns dies abans, el 12 de gener, el Tribunal Suprem espanyol ja havia denegat als diputats electes Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i al propi Forn assistir als plens del Parlament. I, alhora, desestimava la petició de Junqueras de ser traslladat a una presó catalana.

Tan Joaquim Forn, com Oriol Junqueras són a la presó des del 2 de novembre, quan la jutge de l'Audiència Nacional, Carmen Lamela, els va decretar presó incondicional. Per la seva banda, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, els líders de les dues principals entitats de la societat civil catalana, com Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional de Catalunya (ANC), són a la presó des del 16 d'octubre acusats de sedició. De les quatre persones, tres d'ells, Junqueras, Forn i Sánchez, són avui diputades electes del Parlament de Catalunya.

Davant d'aquesta situació d'excepcionalitat, l'Ajuntament de Barcelona ha exigit reiteradament la seva posada en llibertat. Mostra d'aquesta voluntat ho va ser el mateix dia 17 d'octubre, quan es va fer una declaració conjunta per a l'alliberament de Sánchez i Cuixart, que comportava, entre d'altres accions, la suspensió de l'activitat institucional els dies 17 i 18 d'octubre. El 3 de novembre, després dels empresonaments de Forn, Junqueras –i aleshores també de Dolors Bassa, Meritxell Borràs, Raül Romeva, Jordi Turull, Josep Rull i Carles Mundó— es va celebrar un Ple extraordinari on es va aprovar una Declaració Institucional per demanar la llibertat de tots els empresonats, acció que va anar acompanyada pel desplegament d'una

pancarta a la façana de l'Ajuntament amb el lema "Llibertat presos i preses polítiques" i, posteriorment, amb un llac groc.

Incomptables pronunciaments jurisprudencials consideren la presó preventiva com una mesura excepcional i que només ha de ser sostinguda quan sigui estrictament necessari i mai amb finalitat punitiva. La privació de llibertat de persones manifestament pacífiques no és l'única circumstància que genera una gran preocupació social. Les persones preses també ho estan en centres penitenciaris de fora de Catalunya. Tots ells compleixen la presó preventiva a centres penitenciaris dependents del Ministeri del Interior, situades a Soto del Real i Estremera, a uns 600 quilòmetres de distància de Catalunya, on hi tenen els seus domicilis, famílies i vincles afectius. Aquesta política penitenciària, entesa com un "càstig social" des de l'àmbit dels Drets Humans, ha afegit més tensió a la vida política catalana, immersa en un preocupant espiral d'excepcionalitat democràtica i jurídica. I cada cop són més veus, de dins i fora de Catalunya, que veuen en els empresonament i l'allunyament un obstacle que dificulta la normalització política amb què confia la societat catalana, independentment de les seves conviccions i creences.

Segons el pacte Internacional de Drets Civils i Polítics aprovat per l'ONU i el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, l'empresonament d'una persona s'ha d'efectuar a la presó més propera a la seva llar. Existeixen diverses normatives que qüestionen aquest procediment penitenciar, com ara el principi de seguretat de les persones detingudes o empresonades admès el 9 de desembre de 1988 per l'Assemblea General de l'ONU, que diu textualment "Si la persona detinguda o presa així ho requereix, se li mantindrà en una presó situada a una distància raonable de la seva residència habitual". O una de regles mínimes de les Nacions Unides sobre el tractament dels reclusos: "En la mesura dels possible, els reclusos seran internats en establiments penitenciaris a prop de la seva llar o al seu lloc de reinserció social". El 6 d'octubre de 2017, el Ple del Parlament Europeu va aprovar l'anomenat Informe Begeron sobre les condicions i sistemes penitenciaris de la Unió Europea, en el qual condemna l'allunyament dels presos perquè "constitueix un càstig afegit per a les famílies dels reclusos".

La situació d'allunyament respon a una pràctica penitenciària coneguda com la dispersió que a l'Estat espanyol s'ha practicat des de l'any 1978, principalment a persones acusades per delictes de terrorisme. Una circumstància que no només afecta a les persones empresonades, que són aïllades del seu entorn i orígens, sinó també

sobre les seves famílies i amistats, que han de pagar els costos econòmics i emocionals d'aquest allunyament i els riscos personals que suposa per a les famílies. El col·lectiu pels drets humans i l'apropament de les persones preses basques, SARE, alerta que d'ençà comença a aplicar-se aquesta pràctica penitenciària, s'han produït 400 accidents a les carretes espanyoles i han mort 16 persones familiars de preses basques.

Barcelona, ciutat compromesa amb els valors de la llibertat, la pau i la defensa dels drets humans, i també compromesa en la dignificació de la vida política dels reclusos – tal i com recull la Declaració Institucional sobre els drets de les persones preses, aprovada el dia 5 de desembre de 2017– rebutja l'allunyament de llur familiars i s'oposa a normalitzar aquesta pràctica.

Per tots els motius exposats, el grup municipal de **Barcelona en Comú** proposa els següent **acords**:

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL

PRIMER. L'Ajuntament de Barcelona expressa, un cop més, el seu rebuig a la decisió de mantenir en presó preventiva a càrrecs electes i representants de dues de les entitats més importants de Catalunya.

SEGON. L'Ajuntament de Barcelona considera que l'aplicació d'una mesura cautelar com la presó preventiva, adoptada pel Tribunal Suprem, que dificulta la normalització de la situació política a Catalunya.

TERCER. L'Ajuntament de Barcelona expressa el seu suport a les famílies de les persones empresonades i es compromet a rebre-les i a posar-se a la seva disposició per tal d'abastir-les del suport emocional i psicològic que necessitin.

QUART. L'Ajuntament de Barcelona considera l'allunyament penitenciari com un càstig social que pot vulnerar els drets reconeguts pel Dret Internacional i atemptar contra els drets humans i defensa que, mentre no es produeix l'excarceració i per raons d'humanitat, es procedeixi immediatament al trasllat de Joaquim Forn, Oriol Junqueras, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez a centres penitenciaris catalans.

Jaume Curana

Grup Municipal de Convergència i Unió

Marilen Barceló

Grup Municipal de Ciutadans

Jordi Coronas

Grup Municipal d'Esquerra Republicana

Carmen Andrés

Grup Municipal del Partit dels Socialistes

Angeles Esteller

Grup Municipal del Partit Popular
Barcelona

Maria Rovira

Grup Municipal CUP-Capgirem

Gerard Ardanuy

Regidor no adscrit

Jaume Asens i Llodrà

Quart Tinent d'Alcaldia

Barcelona a 12 de febrer de 2018